

Joh. 13: 21-33, 36-38

21 Näin Jeesus puhui. Järkyttyneenä hän sanoi heille: "Totisesti, totisesti: yksi teistä kavaltaa minut." 22 Opetuslapset katsoivat toisiaan ymmällään, tietämättä, ketä hän tarkoitti.

23 Yksi opetuslapsista, se joka oli Jeesukselle rakkain, oli aterialla hänen vieressään. 24 Simon Pietari nyökkäsi hänelle, että hän kysyi Jeesukselta, ketä tämä tarkoitti. 25 Opetuslapsi nojautui taaksepäin, Jeesuksen rintaa vasten, ja kysyi: "Herra, kuka se on?" 26 Jeesus vastasi: "Se, jolle annan tämän leivänpalan." Sitten hän kastoi palan ja antoi sen Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle. 27 Silloin, heti kun Juudas oli sen saanut, Saatana meni häneen. Jeesus sanoi hänelle: "Mitä aiot, tee se pian!" 28 Kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, miksi Jeesus sanoi hänelle näin. 29 Koska Juudaksella oli hallussaan yhteinen kukkaro, jotkut luulivat, että Jeesus oli käskenyt hänen ostaa jotakin juhlaa varten tai antaa almuja köyhille. 30 Syötyään leivänpalan Juudas lähti heti ulos. Oli yö. 31 Kun Juudas oli mennyt, Jeesus sanoi: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastunut hänessä. 32 Ja kun Jumala on hänessä kirkastunut, on Jumala myös itsessään kirkastava hänet, ja Jumala tekee sen aivan pian. 33 Lapseni, enää vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette etsimään minua, mutta minä sanon nyt teille saman, minkä sanoin juutalaisille: minne minä menen, sinne ette te pääse.

36 "Herra, minne sinä menet?" kysyi Simon Pietari. Jeesus vastasi: "Minne minä menen, sinne et sinä nyt voi tulla minun kanssani, mutta myöhemmin kyllä tulet." 37 Pietari sanoi: "Herra, miksi en nyt pääse mukaasi? Minä annan vaikka henkeni puolestasi." 38 Jeesus sanoi hänelle: "Sinäkö annat henkesi minun puolestani? Totisesti, totisesti: ennen kuin kukko laulaa, sinä kolme kertaa kiellät minut."

Jeesus tietää hyvin, että hänen hetkensä lähenee. Hänen kuolemansa ei enää ole kaukana. Jeesuksen sydäntä kuormittavat monenlaiset tunteet, jotka ovat jopa ristiriidassa keskenään. Hän ei haluaisi kuolla, mutta ei myöskään paeta. Joka tapauksessa on tullut se hetki, jolloin hänen on lähdettävä tästä maailmasta Isän luokse. Hän tietää sen ja haluaa myös kohdata sen hetken epäröimättä. Hänen sieluaan raastavat kuitenkin opetuslasten reaktiot. Miten käy sille pienelle opetuslasten joukolla, jonka hän on koonnut, josta hän on huolehtinut, jota rakastanut ja opettanut? Pystyvätkö he enää pysymään yhdessä? Ovatko he tarpeeksi voimakkaita, jotta voisivat jatkaa hänen työtään? Ensimmäinen todella vakava ongelmahan on jo ilmennyt: Juudas on kavaltamassa hänet. Tämä opetuslapsi ei välitä siitä, että Jeesus on polvistunut pesemään hänen jalkansa. Juudas aikoo mennä kavaltamaan opettajansa niillä samoilla jaloilla, jotka Jeesus on pessyt, koskettanut ja ehkä jopa suudellut. Jeesus sanoo sanomattoman surullisena opetuslapsilleen: *Yksi teistä kavaltaa minut*. Jokainen on tyrmistynyt. Petturi on yksi heistä, kaikista läheisimmistä Jeesuksen ystävästä. Jeesuksen sanat ovat todella tyrmistyttäviä. Ilmeisestikään ei riitä, että on fyysisesti Jeesusta lähellä. Merkittävää on vain se, ovatko sydämemme häntä lähellä, tunnemmeko jotain häntä kohtaan? Olemmeko osa hänen rakkauden täyttämää suunnitelmaansa?

Voimme olla Jeesusta lähellä, kun osallistumme hartauksiin tai jumalanpalveluksiin tai noudatamme uskonnollisia tapoja. Mutta jos emme seuraa Jeesuksen sanoja sydämissämme, jos emme konkreettisesti rakasta köyhiä, jos meillä ei ole konkreettista yhteyttä toisten kristittyjen, sisarten ja veljien kanssa, ellemme sitoudu Jeesuksen näkyyn oikeudenmukaisuuden ja rauhan maailmasta, meidän sydämemme ajautuu kauas, mielemme sumentuu ja kadotamme näyn Jumalan rakkaudesta.

Jos kadotamme näkyvistämme Jeesuksen kasvot, meidän itsekkyytemme kasvaa yhdessä ahneutemme kanssa. Se mikä on ollut rakkautta Jeesusta kohtaan, muuttuu itsekkyytemme pakkomielteeksi. Sen jälkeen seuraa väistämättä petos. Taistelu hyvän ja pahan, rakkauden ja epäluottamuksen välillä, käydään meidän sydämissämme. Siinä taistelussa ei voi tehdä myönnytyksiä eikä kompromisseja. Näinä päivinä Jeesus ei pyydä meitä niinkään palvelemaan itseään. Hän pyytää meitä olemaan hänen lähellään, seuraamaan häntä. Hän pyytää, että emme jätä häntä yksin. Ennen kaikkea hän pyytää meitä olemaan valppaina, jotta näkisimme ympärillemme emmekä sokeutuisi pahuudelle, joka mielistelee meitä ja tarjoaa itseään ihmisille. Jeesus yrittää saada opetuslapset ymmärtämään tämän. Mutta Pietarista alkaen he eivät ymmärrä. He ovat täynnä itseään eivätkä annan Jeesuksen sanojen koskettaa heidän sydämiään. Petos nousee sydäimestä, joka ei kuuntele. Jos siirrämme evankeliumin sanat syrjään, silloin meidän sanamme, ajatuksemme ja tunteemme voittavat. Silloin mekin kykenemme myymään Jeesuksen. Meidän täytyy pysyä valppaina. Vaikka Pietari ja muut opetuslapset vanhoivat olevansa kuolemaan saakka uskollisia tuona iltana, he pettivät Jeesuksen muutamaa päivää myöhemmin. Me emme voi luottaa itseemme. Siksi meidän täytyy turvautua Jumalan rakkauteen ja suojelukseen joka päivä.